

Research Article

The effect of supplementation of wheat-based diet with different enzymes on broilers performance

Amir Karamzadeh Dehaghani *, Farhad Vafaei, Shahrzad Ataei

Research and development unit of Bioluence company, Karaj, Iran

Key Words

Economic efficiency
Enzymes
Wheat
Poultry
Performance

Abstract

Introduction: Wheat is used as an important source of energy in poultry. While wheat contains more anti-nutritional factors such as non-starch polysaccharides (NSPs) which can affect the bird's growth. This experiment was performed to investigate the effects of different enzymes including Xylanase, Beta-Glucanase, Mannanase, Cellulase, and Glucose oxidase on the performance of broilers fed wheat-based diets.

Materials & Methods: In this experiment, a total of 1440 ROSS 308 broilers were randomly divided into 96 pens including 15 birds in each pen. The control group received a wheat-based diet without any enzymatic supplementation. Different doses of Xylanase including 1000, 2000, and 4000 μ /Kg, Mannanase including doses of 2500, 5000 and 10000 μ /Kg, Betaglucanase including doses of 500, 1500 and 3000 μ /Kg, Cellulase including doses of 1000, 2000 and 4000 μ /Kg and Glucose oxidase enzyme including doses of 40, 50 and 60 μ /Kg, respectively, were considered. At the beginning of the experiment, all 15 birds were weighed and assigned to the experimental pens. At the end of days 7, 14, 21, 28, 35, and 42 days, all chickens in each pen were weighed. Mean body weight, body weight gain, feed intake, and feed conversion ratio were calculated.

Results: The results of this experiment showed that on day 35 of the rearing period, the weight of chickens in the group consuming 4000 μ /Kg Xylanase increased significantly compared to the control group. On days 35 and 42, the weight of chickens in the groups consuming Beta Glucanase increased significantly compared to the control group ($p < 0.05$). Also, on days 28, 35, and 42 of the rearing periods, the weight of chickens in the group consuming 4000 μ /Kg Cellulase increased ($p < 0.05$). The group consuming 60 g/kg Glucrocidase showed better performance than the control group on days 28, 35, and 42 of the breeding periods ($p < 0.05$). The feed intake of the group consuming 60 and 50 g/kg Glucosidase increased significantly compared to the control group ($p < 0.05$).

Conclusion: Using different doses of Xylanase, Beta-Glucanase, and Glucose Oxidase enzymes have improved the performance of broilers fed wheat-based diets.

Article info

* Corresponding Author's email:
amir_karamzadeh@ut.ac.ir

Received: 31 October 2024
Reviewed: 5 December 2024
Revised: 5 February 2025
Accepted: 9 March 2025

مقاله علمی - پژوهشی

اثر آنزیم‌های مختلف بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم

امیر کرم‌زاده دهاقانی^{*}، فرهاد وفايي، شهرزاد عطايي

گروه تحقیق و توسعه شرکت بایولوژنس، کرج، ایران

کلمات کلیدی

چکیده

آنزیم
بازده اقتصادی
گندم
طیور
عملکرد

مقدمه: گندم به عنوان یک منبع مهم انرژی در تغذیه طیور و به دلیل کمبود ذرت مورد استفاده قرار می‌گیرد. اما گندم حاوی ترکیبات ضد مغذی بیش‌تری هم‌چون کربوهیدرات‌های غیر نشاسته‌ای (NSP) نسبت به ذرت است که می‌توانند رشد پرندگان را تحت تاثیر قرار دهند. این آزمایش به منظور بررسی اثرات آنزیم‌های مختلف زایلاناز، بتاگلوکاناز، ماناناز، سلولاز و گلوکز اکسیداز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این آزمایش ۱۴۴۰ قطعه جوجه گوشتی ROSS 308 و در هر پن به تعداد ۱۵ قطعه و مجموعاً در ۹۶ واحد به صورت تصادفی تقسیم‌بندی شدند. تیمار شاهد، گروه دریافت کننده جیره بر پایه گندم و کنجاله سویا بدون هیچ افزودنی آنزیمی بود. دوزهای مختلف آنزیم زایلاناز شامل ۱۰۰۰، ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ $\mu\text{g/Kg}$ ، آنزیم ماناناز به ترتیب شامل دوزهای ۲۵۰۰، ۵۰۰۰ و ۱۰۰۰۰ $\mu\text{g/Kg}$ ، آنزیم بتاگلوکاناز شامل دوزهای ۱۵۰۰، ۳۰۰۰ و ۴۰۰۰ $\mu\text{g/Kg}$ ، آنزیم سلولاز شامل دوزهای ۱۰۰۰، ۲۰۰۰ و ۴۰۰۰ $\mu\text{g/Kg}$ و دوزهای آنزیم گلوکز اکسیداز به ترتیب شامل دوزهای ۴۰، ۵۰ و ۶۰ $\mu\text{g/Kg}$ در نظر گرفته شدند. در ابتدای آزمایش هر ۱۵ قطعه جوجه با هم توزین و به پن‌های آزمایشی اختصاص داده شدند. در پایان روز ۷، ۱۴، ۲۱، ۲۸، ۳۵ و ۴۲ روزگی همه جوجه‌های هر پن با هم توزین شدند. متوسط وزن بدن، افزایش وزن بدن، خوراک مصرفی، ضریب تبدیل محاسبه شد. **نتایج:** نتایج این آزمایش نشان داد که در روز ۳۵ پرورش وزن جوجه‌ها در گروه مصرف کننده ۴۰۰۰ u/kg زایلاناز نسبت به گروه شاهد و گروه وزن جوجه‌ها در گروه‌های مصرف کننده بتاگلوکاناز نسبت به گروه شاهد به طور معنی‌داری افزایش یافت ($p < 0.05$). در روزهای ۲۸، ۳۵ و ۴۲ دوره پرورش، وزن جوجه‌ها در گروه مصرف کننده ۴۰۰۰ u/kg سلولاز نسبت به گروه شاهد به طور معنی‌داری افزایش یافت ($p < 0.05$). گروه مصرف کننده ۶۰ u/kg گلوکز اکسیداز نسبت به گروه شاهد عملکرد بهتری در روزهای ۲۸، ۳۵ و ۴۲ دوره پرورش نشان داد ($p < 0.05$). هم‌چنین مقدار خوراک مصرفی در روز ۴۲ و در گروه مصرف کننده ۶۰ و ۵۰ u/kg گلوکز اکسیداز به طور معنی‌داری نسبت به گروه شاهد افزایش یافت ($p < 0.05$).

بحث و نتیجه‌گیری: استفاده از آنزیم‌های زایلاناز، بتاگلوکاناز، سلولاز و گلوکز اکسیداز سبب بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم شده است.

^{*} پست الکترونیکی نویسنده مسئول:

amir_karamzadeh@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۰ آبان ۱۴۰۳

تاریخ داورى: ۱۵ آذر ۱۴۰۳

تاریخ اصلاح: ۱۷ بهمن ۱۴۰۳

تاریخ پذیرش: ۱۹ اسفند ۱۴۰۳

مقدمه

در بسیاری از مناطق دنیا گندم به عنوان یک منبع مهم انرژی در تغذیه طیور و به دلیل کمبود ذرت مورد استفاده قرار می‌گیرد. گندم به عنوان غله‌ای که توانایی تامین ۷۰ درصد انرژی و ۳۵ درصد پروتئین مورد نیاز پرندگان را دارد معرفی شده است. بنابراین تغییرات کیفیت گندم می‌تواند تاثیر به‌سزایی در عملکرد و رشد طیور داشته باشد (۱). مزایای استفاده از گندم در تغذیه طیور شامل توانایی کاشت گندم در شرایط اقلیمی متفاوت، قیمت ارزان تر نسبت به ذرت، بالا بودن محتوی پروتئین آن است (۲، ۳). اما گزارش شده است که بازدهی مصرف گندم نسبت به ذرت بسیار پایین تر است. زیرا گندم حاوی ترکیبات ضد مغذی بیش‌تری هم‌چون کربوهیدرات‌های غیر نشاسته‌ای (NSP) نسبت به ذرت است. آرایینو زایلان یکی از این ترکیبات است که گر انرژی مایع هضمی در دستگاه گوارش و قابلیت هضم مواد مغذی را در پرندگان کاهش می‌دهد. استفاده از دانه گندم به عنوان غله تشکیل‌دهنده جیره‌های طیور بسته به سطح مواد ضد مغذی آن می‌تواند مشکلات متعددی را در پی داشته باشد. از طرف دیگر پرنده‌ها توانایی بسیار محدودی در هضم NSP‌ها دارند. زیرا فاقد آنزیم‌های لازم برای شکستن این ترکیبات که دارای مولکول‌های پیچیده و بزرگ هستند (۴). باتوجه به این که مواد مغذی مورد استفاده در جیره طیور هر کدام دارای ترکیبات دیواره سلولی متفاوت و هم‌چنین دارای مقدار متفاوتی از مواد ضدتغذیه‌ای هستند، بنابراین استفاده از آنزیم‌های مختلف جهت حذف این ترکیبات و یا تبدیل شدن آن‌ها به ترکیبات کم‌ضررتر ضروری می‌نماید (۵، ۶). افزایش گر انرژی محتویات روده‌ها موجب بروز برهم خوردن تعادل جمعیت میکروبی، افزایش جمعیت باکتری‌های مضر در روده و افزایش ناهنجاری‌های مرتبط با روده و سایر قسمت‌های دستگاه گوارش می‌شود. در نتیجه همه این موارد، مصرف خوراک کاهش پیدا کرده و رشد پرنده محدود می‌شود (۶، ۷). زایلاناز آنزیمی است که می‌تواند جهت هضم و جذب اساسی کربوهیدرات‌های پیچیده موجود در گندم به‌ویژه زایلان که بیش‌ترین میزان NSP موجود در گندم است، استفاده شود (۸). اثر زایلاناز می‌تواند براساس ترکیبات داخلی گندم متفاوت باشد اما در کل می‌توان از این آنزیم به‌عنوان یک آنزیم موثر در هضم و جذب کربوهیدرات‌های پیچیده موجود در گندم نام برد (۹). گزارش شده است که زایلاناز می‌تواند سبب بهبود مصرف خوراک، بازدهی خوراک و در نهایت بهبود عملکرد مرغ‌های تخم‌گذار شود. ماناناز آنزیمی است که می‌تواند با تجزیه بخش مانان (شامل فرم‌های گلوکومانان، گالاکتومانان‌ها، گلوکوالاکتومانان‌ها و گلوکورونومانان‌ها) دانه‌های غلات سبب کاهش اثرات ضدتغذیه‌ای این ترکیبات و در نتیجه بهبود

عملکرد طیور و برخی دیگر از حیوانات اهلی که جیره غذایی آن‌ها حاوی دانه غلات است، شود (۱۰). گزارش شده است که افزودن ماناناز به جیره‌های حاوی مقادیر ذرت و گندم، سبب بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی شده است (۱۱). بتاگلوکان موجود در دانه‌های غلات به‌ویژه گندم اثرات منفی بر قابلیت هضم مواد غذایی داشته و هم‌چنین سبب کاهش عملکرد طیور می‌شود. بتاگلوکاناز آنزیمی خارجی است که می‌تواند با کاهش میزان بتاگلوکان‌های موجود، از اثرات ضدتغذیه‌ای آن‌های نیز جلوگیری می‌کند (۱۲). گزارش شده است که افزودن بتاگلوکان‌ها به همراه زایلاناز سبب بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره بر پایه جو و گندم شده است (۱۳). سلولاز و همی سلولاز در تغذیه طیوری که جیره‌های آن‌ها حاوی مقادیر بالای کربوهیدرات‌های غیرنشاسته‌ای هستند، استفاده می‌شود. استفاده از این آنزیم‌ها سبب بهبود قابلیت هضم بخش فیبری جیره‌ها می‌گردد (۱۴، ۱۵). از آن جایی که میزان فیبر جیره‌های بر پایه گندم و جو بیش‌تر از جیره‌های معمول بر پایه ذرت است، بنابراین پیش‌بینی می‌شود استفاده از این جیره‌ها سبب بهبود قابلیت هضم و جذب و در نهایت عملکرد طیور می‌گردد. گلوکز اکسیداز آنزیمی است که می‌تواند با تجزیه بتادی گلوکز به گلوکونیک‌اسید می‌تواند علی‌رغم افزایش قابلیت هضم جیره، شرایط محیط روده را برای باکتری‌های بیماری‌زا نامساعد کند. بنابراین سبب افزایش بازدهی خوراک، سلامت جوجه‌ها و در انتها بهبود عملکرد جوجه‌ها گردد (۱۶). هدف از انجام این آزمایش بررسی تاثیر استفاده از دوزهای مختلف تک آنزیم‌های زایلاناز، بتاگلوکاناز، ماناناز، سلولاز و گلوکز اکسیداز بر قابلیت هضم جیره‌های بر پایه گندم و تاثیر آن‌ها بر عملکرد جوجه‌های گوشتی می‌باشد.

مواد و روش‌ها

حیوانات و محل انجام آزمایش: این آزمایش در مزرعه تحقیقاتی شرکت توسعه بن‌دا فراور در شهرستان اشتهارد در استان البرز انجام شد. در این آزمایش ۱۴۴۰ قطعه جوجه گوشتی ROSS 308 (مخلوط جنس‌ها) و در هر پن به تعداد ۱۵ قطعه و مجموعاً در ۹۶ واحد آزمایشی به ابعاد یک متر مربع روی بستری از پوشال چوب به ضخامت ۵ سانتی‌متر به صورت تصادفی تقسیم‌بندی شدند. در طول ۴۲ روز طول آزمایش آب به صورت دسترسی آزاد در اختیار پرندگان قرار گرفت. دما و شرایط نوری سالن نیز براساس توصیه راهنمای پرورش سویه راس ۳۰۸ تامین شد. جیره غذایی پرندگان براساس دستورالعمل رایج شده برای جوجه‌های ROSS 308 و براساس دانه گندم تنظیم شد. **تیمارهای و جیره‌های آزمایشی:** در این آزمایش تعداد ۱۶ تیمار از دوزهای مختلف آنزیم‌های زایلاناز، ماناناز، بتاگلوکاناز، سلولاز و

فواصل دوره‌های آغازی، میانی و پایانی محاسبه شد. در محاسبات مربوط به عملکرد برای پرندگان تلف شده تصحیح لازم اعمال شد.

تجزیه و تحلیل آماری: تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از طرح کاملاً تصادفی و در بسته نرم‌افزاری سامانه تحلیل آماری (SAS 9.4) انجام شد. تجزیه واریانس با استفاده از رویه مدل‌های خطی تعمیم یافته (PROC GLM) و مقایسه میانگین در موارد معنی‌دار با استفاده از عبارت MEANS و آزمون مقایسه میانگین چند دامنه‌ای دانکن انجام شد. در کلیه موارد سطح معنی‌داری $P < 0.05$ در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج استفاده از دوزهای مختلف آنزیم زایلاناز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم در جدول ۲ آورده شده است. نتایج حاصل از بررسی اثر دوزهای مختلف زایلاناز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی نشان داد که عملکرد جوجه‌های گوشتی تا روز ۳۵ پرورش بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی‌داری نداشته است ($p > 0.05$)، اما در روز ۳۵ پرورش وزن جوجه‌ها در گروه مصرف‌کننده 4000 u/kg زایلاناز نسبت به گروه شاهد و گروه مصرف‌کننده 1000 u/kg زایلاناز به‌طور معنی‌داری افزایش یافت ($p < 0.05$) این در حالی بود که در سایر گروه‌های آزمایشی، تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0.05$) (جدول ۲). نتایج در روز ۴۲ پرورش نشان داد که وزن جوجه‌های مصرف‌کننده 4000 u/Kg زایلاناز به سایر گروه‌ها به جز گروه 2000 u/Kg زایلاناز به‌طور معنی‌داری بیش‌تر بود (جدول ۲). نتایج نشان داد مقدار خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی تحت تاثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفته است ($p > 0.05$). نتایج استفاده از دوزهای مختلف آنزیم ماناناز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم در جدول ۲ آورده شده است. نتایج حاصل از بررسی اثر دوزهای مختلف ماناناز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی طی هفته‌های مختلف، تفاوت معنی‌داری بین تیمارهای آزمایشی نداشت ($p > 0.05$) و مقدار اندکی در گروه‌های مصرف‌کننده ماناناز بالاتر از گروه شاهد بود و این مقدار دارای تفاوت معنی‌داری در بین تیمارهای آزمایشی نبود. نتایج استفاده از دوزهای مختلف آنزیم بتا گلوکاناز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم در جدول ۳ آورده شده است. نتایج نشان داد که عملکرد جوجه‌های گوشتی دریافت‌کننده بتاگلوکاناز تا روز ۳۵ پرورش بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی‌داری نداشته است ($p > 0.05$)، اما در روز ۳۵ و ۴۲ پرورش وزن جوجه‌ها در گروه‌های مصرف‌کننده بتا گلوکاناز نسبت به گروه شاهد به‌طور معنی‌داری افزایش یافت ($p < 0.05$) (جدول ۴). نتایج نشان داد مقدار خوراک مصرفی و ضریب تبدیل

گلوکزاکسیداز مورد بررسی قرار گرفت. ترکیب جیره‌های آزمایشی به همراه تیمارهای آزمایشی در زیر آمده است. تیمار شاهد، گروه دریافت‌کننده جیره پایه گندم و کنجاله سویا بدون هیچ افزودنی آنزیمی بود. دوزهای مختلف آنزیم زایلاناز شامل دوزهای 1000 ، 2000 و 4000 u/Kg ، آنزیم ماناناز به ترتیب شامل دوزهای 2500 ، 5000 و 10000 u/Kg ، آنزیم بتاگلوکاناز شامل دوزهای 500 ، 1500 و 3000 u/Kg ، آنزیم سلولاز به ترتیب شامل دوزهای 1000 ، 2000 و 4000 u/Kg و دوزهای آنزیم گلوکزاکسیداز به ترتیب شامل دوزهای 40 ، 50 و 60 u/K در نظر گرفته شدند.

جدول ۱: ترکیبات جیره آغازین و پایانی جوجه‌های گوشتی بر پایه گندم و کنجاله سویا

ترکیبات جیره (%)	دوره آغازین و میانی	دوره پایانی
گندم	۵۹.۲۲	۶۸.۳۲
کنجاله سویا ۴۳٪	۲۸.۴	۲۴.۹۸
گلوتن ذرت	۵.۵	۰
روغن	۲.۳۵	۲.۶
دی کلسیم فسفات (DCP)	۱.۵۵	۱.۲
کربنات کلسیم	۱.۲۵	۱.۳
نمک	۰.۱۷	۰.۱
مونوسین سدیم	۰.۱	۰.۱
جوش شیرین	۰.۲۰	۰.۲۰
متیونین	۰.۳۲	۰.۲۶
لیزین هیدروکلراید	۰.۲۵	۰.۱۸
ترئونین	۰.۰۷	۰.۱۴
مکمل ویتامینه*	۰.۲۵	۰.۲۵
مکمل معدنی**	۰.۲۵	۰.۲۵
محرك رشد	۰.۱	۰.۱

* هر کیلوگرم پرمیکس ویتامین حاوی: 12000 واحد بین‌المللی ویتامین A، 3.2 میلی گرم ویتامین B1، 8.6 میلی گرم ویتامین B6، 0.17 میلی گرم ویتامین B12، 65 میلی گرم اسیدفولیک، 2.2 میلی گرم پنتوتیک اسید، گروه‌های اول و دوم (شاهد منفی و مثبت): میزان 3000 واحد ویتامین D3 و 50 میلی گرم ویتامین E، گروه سوم: میزان 6000 واحد ویتامین D3 و 50 میلی گرم ویتامین E، گروه چهارم: میزان 3000 واحد ویتامین D3 و 100 میلی گرم ویتامین E، گروه پنجم: میزان 6000 واحد ویتامین D3 و 100 میلی گرم ویتامین E.

** هر کیلوگرم پرمیکس معدنی شامل: 400 میلی گرم مس، 16 میلی گرم کولین کلراید، 20 میلی گرم آهن، 120 میلی گرم منگنز، 110 میلی گرم روی، 1.25 میلی گرم ید و 0.3 میلی گرم سلنیوم

جمع‌آوری داده‌ها: در ابتدای آزمایش هر ۱۵ قطعه جوجه باهم

توزین و به پن‌های آزمایشی اختصاص داده شدند. در پایان روز ۷، ۱۴، ۲۱، ۲۸، ۳۵ و ۴۲ روزگی همه جوجه‌های هر پن با هم توزین شدند. هم‌زمان خوراک باقی‌مانده در سطل خوراک و دانخوری‌ها نیز برای محاسبه خوراک مصرفی در هر مقطع زمانی توزین شد. متوسط وزن بدن، افزایش وزن بدن، خوراک مصرفی، ضریب تبدیل غذایی در

آزمایشی، تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p > 0.05$). نتایج در روز ۳۵ و روز ۴۲ پرورش نشان داد که وزن جوجه های مصرف کننده کلیه دوزهای گلوکز اکسیداز موجب افزایش وزن نسبت به گروه شاهد گردید ($p < 0.05$). نتایج نشان داد مقدار خوراک مصرفی در روز ۴۲ و در گروه مصرف کننده 60 u/kg و 50 u/kg گلوکز اکسیداز به طور معنی داری نسبت به گروه شاهد افزایش یافت ($p < 0.05$). این در حالی بود که ضریب تبدیل غذایی تحت تاثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت ($p > 0.05$). نتایج استفاده از دوزهای مختلف آنزیم گلوکز اکسیداز بر عملکرد جوجه های گوشتی تغذیه شده با جیره های بر پایه گندم در جدول ۶ آورده شده است. نتایج حاصل از بررسی اثر دوزهای مختلف گلوکز اکسیداز بر عملکرد جوجه های گوشتی نشان داد که عملکرد جوجه های گوشتی تا روز ۲۸ پرورش بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی داری نداشته است ($p > 0.05$), اما در روز ۲۸ پرورش وزن جوجه ها در گروه مصرف کننده 60 u/kg گلوکز اکسیداز نسبت به گروه شاهد به طور معنی داری افزایش یافت ($p < 0.05$). این در حالی بود که در سایر گروه های آزمایشی، تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p > 0.05$). نتایج در روز ۳۵ و روز ۴۲ پرورش نشان داد که وزن جوجه های مصرف کننده کلیه دوزهای گلوکز اکسیداز موجب افزایش وزن نسبت به گروه شاهد گردید ($p < 0.05$). نتایج نشان داد مقدار خوراک مصرفی در روز ۴۲ و در گروه مصرف کننده 60 u/kg و 50 u/kg گلوکز اکسیداز به طور معنی داری نسبت به گروه شاهد افزایش یافت ($p < 0.05$). این در حالی بود که ضریب تبدیل غذایی تحت تاثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفت ($p > 0.05$).

غذایی تحت تاثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفته است ($p > 0.05$). نتایج استفاده از دوزهای مختلف آنزیم سلولاز بر عملکرد جوجه های گوشتی تغذیه شده با جیره های بر پایه گندم در جدول ۵ آورده شده است. نتایج حاصل از بررسی اثر دوزهای مختلف سلولاز بر عملکرد جوجه های گوشتی نشان داد که عملکرد جوجه های گوشتی تا روز ۲۸ پرورش بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی داری نداشته است ($p > 0.05$), اما در روز ۲۸ پرورش وزن جوجه ها در گروه مصرف کننده 4000 u/kg سلولاز نسبت به گروه شاهد به طور معنی داری افزایش یافت ($p < 0.05$) این در حالی بود که در سایر گروه های آزمایشی، تفاوت معنی داری مشاهده نشد ($p > 0.05$). نتایج در روز ۳۵ پرورش نشان داد که وزن جوجه های مصرف کننده 4000 u/kg و 2000 u/kg سلولاز نسبت به گروه شاهد به طور معنی داری بیش تر بود ($p < 0.05$). نتایج در روز ۴۲ نشان داد که استفاده از کلیه دوزهای سلولاز موجب افزایش وزن نسبت به گروه شاهد شده است ($p < 0.05$). هم چنین نتایج این آزمایش حاکی از آن است که مقدار خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی تحت تاثیر تیمارهای آزمایشی قرار نگرفته است ($p > 0.05$). نتایج استفاده از دوزهای مختلف آنزیم گلوکز اکسیداز بر عملکرد جوجه های گوشتی تغذیه شده با جیره های بر پایه گندم در جدول ۶ آورده شده است. نتایج حاصل از بررسی اثر دوزهای مختلف گلوکز اکسیداز بر عملکرد جوجه های گوشتی نشان داد که عملکرد جوجه های گوشتی تا روز ۲۸ پرورش بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی داری نداشته است ($p > 0.05$), اما در روز ۲۸ پرورش وزن جوجه ها در گروه مصرف کننده 60 u/kg گلوکز اکسیداز نسبت به گروه شاهد به طور معنی داری افزایش یافت ($p < 0.05$) این در حالی بود که در سایر گروه های

جدول ۲: دوزهای مختلف آنزیم زایلاناز بر عملکرد جوجه های گوشتی تغذیه شده با جیره های بر پایه گندم (Mean $\pm$ SEM)

هفته	فراسنجه	شاهد	۱۰۰۰ u/Kg زایلاناز	۲۰۰۰ u/Kg زایلاناز	۴۰۰۰ u/Kg زایلاناز	SEM	P Value
اول	وزن بدن (گرم)	۱۰۲	۱۰۳/۶۱	۱۰۴/۵۷	۱۰۵/۳۵	۱/۴۷	۰/۲۱
	خوراک مصرفی (گرم)	۱۶۵۰/۶۴	۱۶۴۲/۲۵	۱۶۵۸/۶۹	۱۶۵۲/۷۴	۴۱/۲۳	۰/۱۵
	ضریب تبدیل	۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۸۷	۰/۱	۰/۳۸
دوم	وزن بدن (گرم)	۲۴۴/۷۶	۲۵۷/۵۱	۲۶۲/۴۳	۲۶۴/۳۸	۷/۱۴	۰/۵۴
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۵۲۲/۸۱	۴۵۸۴/۳۳	۴۷۲۶/۶۶	۴۷۸۴/۲۵	۱۱۰/۳۳	۰/۶۵
	ضریب تبدیل	۱/۲۸	۱/۲۷	۱/۲۹	۱/۲۸	۰/۰۱	۰/۳۱
سوم	وزن بدن (گرم)	۷۰۲/۳۵	۷۱۸/۴۵	۷۲۳/۵۴	۷۳۹/۱۴	۱۲/۱۵	۰/۸۷
	خوراک مصرفی (گرم)	۷۲۴۵/۲۱	۷۳۴۸/۶۱	۷۴۸۹/۲۴	۷۵۲۴/۴۷	۱۵۴/۷۸	۰/۵۸
	ضریب تبدیل	۱/۴۱	۱/۴۲	۱/۴۲	۱/۴۱	۰/۰۱	۰/۲۸
چهارم	وزن بدن (گرم)	۱۲۴۹/۳۳	۱۳۰۴/۸۴	۱۳۲۴/۴۱	۱۳۵۸/۴۷	۱۹/۴۵	۰/۱۱
	خوراک مصرفی (گرم)	۲۱۶۷۴	۲۳۴۸۷	۲۳۱۵۴	۲۲۸۷۴	۴۲۱/۱۷	۰/۸۷
	ضریب تبدیل	۱/۴۲	۱/۴۱	۱/۴۱	۱/۴۰	۰/۰۱	۰/۱۴
پنجم	وزن بدن (گرم)	۱۲۶۲/۳۳ ^b	۱۹۹۸/۷۴ ^b	۲۰۲۳/۹۸ ^{ab}	۲۰۸۷/۲۴ ^a	۲۸/۵۳	۰/۰۶
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۰۳۶۹	۴۰۵۲۵	۴۰۸۴۵	۴۱۱۲۳	۷۲۶/۸۴	۰/۸۷
	ضریب تبدیل	۱/۶۲	۱/۶۰	۱/۶۰	۱/۶۱	۰/۰۲	۰/۲۱
ششم	وزن بدن (گرم)	۲۵۷۴/۵۴ ^b	۲۶۱۴/۷۴ ^b	۲۶۸۷/۵۴ ^{ab}	۲۷۵۴/۲۵ ^a	۳۵/۱۵	۰/۰۲
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۷۹۵۶	۴۸۱۲۵	۴۸۶۵۹	۴۸۵۹۷	۷۴۵/۵۶	۰/۸۹
	ضریب تبدیل	۱/۶۸	۱/۶۷	۱/۶۸	۱/۶۶	۰/۰۲	۰/۲۸

(ab) حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان دهنده تفاوت معنی دار می باشد ($P < 0.05$).

جدول ۳: دوزهای مختلف آنزیم ماناناز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم (Mean $\pm$ SEM)

هفته	فراسنجه	شاهد	۲۵۰۰ u/Kg ماناناز	۵۰۰۰ u/Kg ماناناز	۱۰۰۰۰ u/Kg ماناناز	SEM	P Value
اول	وزن بدن (گرم)	۱۰۲	۱۰۵/۱۰	۱۰۳/۲۰	۱۰۷/۰۷	۲/۶۶	۰/۵۸
	خوراک مصرفی (گرم)	۱۶۵۰/۶۴	۱۶۶۹/۳۴	۱۶۴۳/۲۳	۱۶۵۱/۵۷	۳۱/۱۴	۰/۲۴
	ضریب تبدیل	۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۸۷	۰/۱	۰/۲۵
دوم	وزن بدن (گرم)	۲۴۴/۷۶	۲۷۲/۲۰	۲۶۸/۵۲	۲۶۸/۷۸	۹/۳۹	۰/۰۶
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۵۲۳/۸۱	۴۶۲۳/۳۶	۴۵۰۴/۴۴	۴۵۱۰/۳۳	۱۵۶/۴۴	۰/۴۶
	ضریب تبدیل	۱/۲۸	۱/۲۸	۱/۲۷	۱/۲۷	۰/۰۱	۰/۴۵
سوم	وزن بدن (گرم)	۷۰۲/۳۵	۷۱۸/۲۵	۷۰۹/۸۴	۷۱۱/۲۵	۱۵/۳۳	۰/۶۳
	خوراک مصرفی (گرم)	۷۲۴۵/۲۱	۷۳۲۵/۴۱	۷۴۵۸/۹۸	۷۴۸۷/۴۷	۱۶۴/۳۶	۰/۷۴
	ضریب تبدیل	۱/۴۱	۱/۴۲	۱/۴۱	۱/۴۲	۰/۰۱	۰/۳۴
چهارم	وزن بدن (گرم)	۱۲۴۹/۳۳	۱۲۸۷/۹۵	۱۲۷۹/۵۸	۱۲۸۷/۶۸	۲۴/۲۵	۰/۳۷
	خوراک مصرفی (گرم)	۲۱۶۷۴	۲۲۸۷۴	۲۳۸۷۴	۲۲۷۹۶	۳۸۹/۴۷	۰/۷۹
	ضریب تبدیل	۱/۴۲	۱/۴۲	۱/۴۱	۱/۴۰	۰/۰۱	۰/۲۱
پنجم	وزن بدن (گرم)	۱۹۶۲/۳۳	۱۹۸۷/۶۶	۱۹۹۷/۶۹	۲۰۰۱/۷۸	۲۷/۰۸	۰/۱۵
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۰۳۶۹	۴۰۴۸۷	۴۱۲۳۶	۴۱۲۵۷۸	۶۳۸/۸۴	۰/۸۱
	ضریب تبدیل	۱/۶۲	۱/۶۱	۱/۶۰	۱/۶۱	۰/۰۲	۰/۱۴
ششم	وزن بدن (گرم)	۲۵۷۴/۵۴	۲۶۰۱/۸۵	۲۶۱۳/۷۴	۲۶۲۸/۵۰	۳۴/۳۶	۰/۱۹
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۷۹۵۶	۴۸۳۷۴	۴۸۷۴۶	۴۸۱۲۵	۶۷۴/۳۳	۰/۷۴
	ضریب تبدیل	۱/۶۸	۱/۶۸	۱/۶۷	۱/۶۷	۰/۰۲	۰/۲۴

(ab) حروف غیرمشابه در هر ردیف نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار می‌باشد ($P < 0.05$).جدول ۴: دوزهای مختلف آنزیم بتاگلوکوناز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم (Mean $\pm$ SEM)

هفته	فراسنجه	شاهد	۵۰۰ u/Kg بتاگلوکوناز	۱۵۰۰ u/Kg بتاگلوکوناز	۳۰۰۰ u/Kg بتاگلوکوناز	SEM	P Value
اول	وزن بدن (گرم)	۱۰۲	۱۰۵/۷۷	۱۱۳/۹۳	۱۰۶/۳۹	۲/۲۲	۰/۰۶
	خوراک مصرفی (گرم)	۱۶۵۰/۶۴	۱۵۸۹/۶۶	۱۶۶۵/۳۶	۱۶۴۸/۵۵	۴۱/۲۳	۰/۱۹
	ضریب تبدیل	۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۸۷	۰/۸۷	۰/۱	۰/۳۳
دوم	وزن بدن (گرم)	۲۴۴/۷۶	۲۷۱/۵۹	۲۷۰/۵۷	۲۶۸/۲۴	۸/۴۲	۰/۰۸
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۵۲۳/۸۱	۴۶۳۶/۷۲	۴۶۲۶/۶۶	۴۶۷۴/۹۸	۱۲۰/۴۵	۰/۷۵
	ضریب تبدیل	۱/۲۸	۱/۲۸	۱/۲۷	۱/۲۸	۰/۰۱	۰/۲۹
سوم	وزن بدن (گرم)	۷۰۲/۳۵	۷۴۲/۳۶	۷۳۸/۹۷	۷۳۵/۵۴	۱۳/۴۴	۰/۲۳
	خوراک مصرفی (گرم)	۷۲۴۵/۲۱	۷۳۶۵/۴۴	۷۳۹۸/۴۷	۷۲۶۸/۵۸	۱۸۹/۲۵	۰/۴۶
	ضریب تبدیل	۱/۴۱	۱/۴۰	۱/۴۱	۱/۴۱	۰/۰۱	۰/۱۰
چهارم	وزن بدن (گرم)	۱۲۴۹/۳۳	۱۳۱۱/۲۵	۱۳۰۶/۸۴	۱۳۰۴/۲۶	۲۵/۳۶	۰/۱۰
	خوراک مصرفی (گرم)	۲۱۶۷۴	۲۳۸۷۴	۲۳۹۴۵	۲۳۸۱۶	۵۱۳/۲۰	۰/۶۵
	ضریب تبدیل	۱/۴۲	۱/۴۰	۱/۴۲	۱/۴۱	۰/۰۲	۰/۲۵
پنجم	وزن بدن (گرم)	۱۹۶۲/۳۳ ^b	۲۰۵۶/۵۱ ^a	۲۰۴۳/۵۰ ^a	۲۰۱۴/۸۴ ^a	۲۴/۳۳	۰/۰۲
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۰۳۶۹	۴۲۱۲۶	۴۲۴۵۶	۴۲۳۶۸	۸۱۵/۳۴	۰/۲۶
	ضریب تبدیل	۱/۶۲	۱/۶۰	۱/۶۱	۱/۶۱	۰/۰۲	۰/۱۷
ششم	وزن بدن (گرم)	۲۵۷۴/۵۴ ^b	۲۷۱۴/۸۷ ^a	۲۷۰۷/۶۰ ^a	۲۷۰۰/۳۶ ^a	۴۲/۸۷	۰/۰۴
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۷۹۵۶	۴۸۲۵۶	۴۷۱۲۵	۴۷۰۵۸	۶۹۸/۳۳	۰/۴۴
	ضریب تبدیل	۱/۶۸	۱/۶۸	۱/۶۷	۱/۶۷	۰/۰۲	۰/۳۱

(ab) حروف غیرمشابه در هر ردیف نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار می‌باشد ($P < 0.05$).

جدول ۵: دوزهای مختلف آنزیم سلولاز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم (Mean ± SEM)

هفته	فراسنجه	شاهد	۱۰۰۰ u/Kg سلولاز	۲۰۰۰ u/Kg سلولاز	۴۰۰۰ u/Kg سلولاز	SEM	P Value
اول	وزن بدن (گرم)	۱۰۲	۱۰۶/۰۱	۱۰۸/۶۴	۱۰۳/۸۶	۲/۲۳	۰/۱۲
	خوراک مصرفی (گرم)	۱۶۵۰/۶۴	۱۶۶۵/۲۵	۱۶۷۸/۳۴	۱۶۴۸/۸۷	۵۶/۷۷	۰/۲۲
	ضریب تبدیل	۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۸۸	۰/۸۷	۰/۱	۰/۳۹
دوم	وزن بدن (گرم)	۲۴۴/۷۶	۲۷۰/۸۱	۲۷۶/۶۷	۲۵۱/۷۰	۷/۵۸	۰/۲۳
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۵۲۳/۸۱	۴۵۸۴/۳۳	۴۷۲۶/۶۶	۴۷۸۴/۲۵	۱۱۰/۳۳	۰/۶۵
	ضریب تبدیل	۱/۲۸	۱/۲۷	۱/۲۹	۱/۲۸	۰/۰۱	۰/۳۱
سوم	وزن بدن (گرم)	۷۰۲/۳۵	۷۴۵/۶۸	۷۵۲/۴۷	۷۶۱/۲۵	۲۲/۲۳	۰/۰۹
	خوراک مصرفی (گرم)	۷۲۴۵/۲۱	۷۴۹۸/۳۲	۷۴۶۳/۱۷	۷۵۲۹/۱۴	۲۰۲/۶۶	۰/۴۵
	ضریب تبدیل	۱/۴۱	۱/۴۲	۱/۴۱	۱/۴۲	۰/۰۱	۰/۲۹
چهارم	وزن بدن (گرم)	۱۲۴۹/۳۳ ^b	۱۳۲۷/۶۹ ^{ab}	۱۳۳۶/۹۸ ^{ab}	۱۳۴۸/۶۵ ^a	۳۳/۴۶	۰/۰۴
	خوراک مصرفی (گرم)	۲۱۶۷۴	۲۳۴۸۷	۲۳۱۵۴	۲۲۸۷۴	۴۲۱/۱۷	۰/۸۷
	ضریب تبدیل	۱/۴۲	۱/۴۱	۱/۴۱	۱/۴۰	۰/۰۱	۰/۱۴
پنجم	وزن بدن (گرم)	۱۹۶۲/۳۳ ^b	۲۰۴۵/۶۵ ^{ab}	۲۰۶۵/۶۸ ^a	۲۱۰۳/۳۶ ^a	۵۰/۳۶	۰/۰۳
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۰۳۶۹	۴۱۲۵۶	۴۱۵۴۸	۴۱۶۳	۸۳۶/۳۶	۰/۲۲
	ضریب تبدیل	۱/۶۲	۱/۶۳	۱/۶۳	۱/۶۲	۰/۰۲	۰/۱۲
ششم	وزن بدن (گرم)	۲۵۷۴/۵۴ ^b	۲۷۰۲/۳۵ ^a	۲۷۱۵/۵۲ ^a	۲۷۵۶/۶۹ ^a	۴۸/۹۲	۰/۰۱
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۷۹۵۶	۴۸۱۹۸	۴۸۳۶۹	۴۸۵۹۷	۷۶۵/۵۱	۰/۴۲
	ضریب تبدیل	۱/۶۸	۱/۶۷	۱/۶۸	۱/۶۷	۰/۰۲	۰/۳۶

(ab) حروف غیرمشابه در هر ردیف نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار می‌باشد (P<۰/۰۵).

جدول ۶: دوزهای مختلف آنزیم گلوکز اکسیداز بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم (Mean ± SEM)

هفته	فراسنجه	شاهد	۴۰ u/Kg اکسیداز	۵۰ u/Kg اکسیداز	۶۰ u/Kg اکسیداز	SEM	P Value
اول	وزن بدن (گرم)	۱۰۲	۱۰۷/۲۸	۱۰۰/۹۰	۱۰۳/۹۱	۳/۲۵	۰/۳۱
	خوراک مصرفی (گرم)	۱۶۵۰/۶۴	۱۶۴۹/۴۴	۱۵۹۸/۳۳	۱۶۶۵/۵۴	۶۸/۴۵	۰/۲۲
	ضریب تبدیل	۰/۸۷	۰/۸۷	۰/۸۶	۰/۸۸	۰/۱	۰/۶۵
دوم	وزن بدن (گرم)	۲۴۴/۷۶	۲۷۰/۱۳	۲۵۱/۲۱	۲۶۱/۳۷	۴/۳۶	۰/۳۶
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۵۲۳/۸۱	۴۵۸۴/۳۳	۴۷۲۶/۶۶	۴۷۸۴/۲۵	۱۵۶/۳۳	۰/۷۲
	ضریب تبدیل	۱/۲۸	۱/۲۸	۱/۲۷	۱/۲۷	۰/۰۱	۰/۴۱
سوم	وزن بدن (گرم)	۷۰۲/۳۵	۷۳۵/۲۶	۷۳۹/۸۸	۷۴۲/۲۳	۱۵/۶۶	۰/۱۱
	خوراک مصرفی (گرم)	۷۲۴۵/۲۱	۷۳۲۵/۲۶	۷۳۶۹/۳۶	۷۴۲۶/۷۳	۱۶۰/۳۶	۰/۶۹
	ضریب تبدیل	۱/۴۱	۱/۴۱	۱/۴۲	۱/۴۱	۰/۰۱	۰/۳۳
چهارم	وزن بدن (گرم)	۱۲۴۹/۳۳ ^b	۱۳۱۱/۶۶ ^{ab}	۱۳۵۶/۳۶ ^{ab}	۱۳۸۷/۶۹ ^a	۵۳/۰۶	۰/۰۲
	خوراک مصرفی (گرم)	۲۱۶۷۴	۲۲۸۷۹	۲۳۸۷۴	۲۴۳۵۶	۴۸۶/۳۶	۰/۶۵
	ضریب تبدیل	۱/۴۲	۱/۴۲	۱/۴۲	۱/۴۳	۰/۰۱	۰/۳۵
پنجم	وزن بدن (گرم)	۱۹۶۲/۳۳ ^b	۲۰۶۶/۳۶ ^a	۲۰۸۷/۳۳ ^a	۲۱۰۱/۳۰ ^a	۴۰/۵۸	۰/۰۱
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۰۳۶۹	۴۱۲۵۶	۴۱۳۶۵	۴۱۵۶۸	۶۳۵/۲۵	۰/۴۵
	ضریب تبدیل	۱/۶۲	۱/۶۱	۱/۶۲	۱/۶۳	۰/۰۲	۰/۱۲
ششم	وزن بدن (گرم)	۲۵۷۴/۵۴ ^b	۲۶۸۹/۶۶ ^a	۲۷۰۱/۲۵ ^a	۲۷۱۰/۲۲ ^a	۳۸/۲۶	۰/۰۳
	خوراک مصرفی (گرم)	۴۷۹۵۶ ^b	۴۸۹۶۵ ^{ab}	۴۹۵۸۳ ^a	۴۹۲۵۹ ^a	۳۵۶/۴۵	۰/۰۴
	ضریب تبدیل	۱/۶۸	۱/۶۸	۱/۶۷	۱/۶۹	۰/۰۲	۰/۱۶

(ab) حروف غیرمشابه در هر ردیف نشان‌دهنده تفاوت معنی‌دار می‌باشد (P<۰/۰۵).

بحث

گندم غله‌ای است که بیش‌ترین میزان تنوع ترکیب شیمیایی به‌ویژه در نوع کربوهیدرات‌های غیرنشاسته‌ای را دارا می‌باشد. هم‌چنین علاوه بر ترکیب شیمیایی، ویژگی‌های فیزیکی گندم نیز می‌تواند عملکرد طیور را به‌شدت تحت تأثیر قرار دهد (۱۷، ۱۸، ۱۹). قابلیت هضم این ترکیبات تعیین‌کننده میزان انرژی آزاد شده از گندم پس از هضم می‌باشد. هم‌چنین نسبت این دو ترکیب با هم نیز نقش تعیین‌کننده‌ای دارد. در همین راستا Saki و همکاران، نشان دادند که استفاده از گندم در جیره طیور علی‌رغم این که تأثیر منفی بر عملکرد طیور نداشت (۳)، سبب افزایش بازدهی خوراک با کاهش هزینه‌ها نیز می‌شود (۲۰). در مطالعات مختلف گزارش شده است که پروتئین گندم بالاتر از دانه ذرت است اما انرژی آن کمی پایین‌تر است. مشکلاتی در زمینه استفاده از گندم به‌میزان بالاتر از ۳۰ درصد در جیره، به‌خصوص در پرندگان جوان وجود دارد. از جمله گندم حاوی ۵ تا ۸ درصد پنتوزان می‌باشد که ممکن است مشکلاتی را در چسبندگی مایع گوارشی ایجاد نموده و موجب کاهش قابلیت هضم کل جیره و افزایش رطوبت بستر شود. بسیاری از پلی‌ساکاریدهای غیرنشاسته‌ای نظیر آرابینوزایلان‌ها، مانان‌ها و بتاگلوکان‌ها به سایر اجزای دیواره سلولی متصل هستند و می‌توانند چندین برابر وزن خود آب جذب کنند و باعث بروز مشکلات گوارشی در پرندگان گردند (۸، ۱۲). افزایش قابلیت هضم کربوهیدرات‌های غیرنشاسته‌ای سبب بهبود قابلیت دسترسی مواد مغذی می‌شود. اما با توجه به این که پرندگان آنزیم‌های لازم برای تجزیه این پلی‌ساکاریدها را به‌میزان کافی تولید نمی‌کنند، بنابراین این پلیمرها چسبندگی مایع گوارشی را افزایش می‌دهند. مشکل چسبندگی دستگاه گوارش را می‌توان با محدودکردن میزان استفاده از گندم، مخصوصاً در پرندگان جوان و یا با استفاده از آنزیم‌های برونزادی به‌صورت انفرادی یا ترکیبی تا حدودی کنترل نمود. هم‌چنین به‌نظر می‌رسد که جیره‌های بر پایه گندم به‌دلیل بالاتر بودن ترکیبات NSPs، محیط کشت مناسب‌تری برای تکثیر و ازدیاد برخی از باکتری‌های بیماری‌زا فراهم می‌کند. این مطالعه به‌منظور بررسی اثر آنزیم‌های مختلف بر عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم بود. اخیراً در مطالعه‌ای گزارش شد که افزودن آمیلاز، زایلاناز و پروتئاز به جیره جوجه‌های گوشتی، علی‌رغم این که سبب افزایش قابلیت هضم جیره و بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی شده، سبب بهبود ریخت‌شناسی روده این جوجه‌ها نیز گردید. هم‌چنین پژوهشگران گزارش کردند که این آنزیم‌ها باعث تغییر در نوع، عملکرد و ترکیب میکروارگانیسم‌های موجود در انتهای دستگاه گوارش جوجه‌ها گردید (۲۱). این آنزیم‌ها علاوه بر بهبود قابلیت هضم کربوهیدرات‌های نشاسته در دانه‌های غلات سبب کاهش ورود این ترکیبات به انتهای دستگاه گوارش می‌شود. بنابراین با کاهش ورود این ترکیبات به انتهای دستگاه گوارش پرندگان، تخمیر این مواد در انتهای دستگاه گوارش نیز کاهش می‌یابد. این

فعالیت سبب کاهش آسیب‌های ذاتی کربوهیدرات‌های غیرنشاسته‌ای به دستگاه گوارش می‌شود (۲۲). نتایج این آزمایش نشان داد که استفاده انفرادی از زایلاناز و بتا گلوکاناز در جیره‌های بر پایه گندم سبب بهبود افزایش وزن جوجه‌های گوشتی در انتهای دوره پرورشی شد، حال آن‌که این آنزیم‌ها اثری بر میزان مصرف خوراک و ضریب تبدیل غذایی نداشته‌است. این مورد نشان می‌دهد که گروه‌های دریافت‌کننده دوز بالای زایلاناز و بتا گلوکاناز به‌صورت انفرادی، بدون تغییر در میزان خوراک مصرفی، نسبت به سایر گروه‌ها افزایش وزن نشان داده‌اند. در راستای نتایج مطالعه پیش‌رو Manyaka و همکاران، نشان دادند که استفاده از این دو آنزیم در جیره جوجه‌های گوشتی سبب بهبود افزایش وزن، بهبود FCR باب بهبود قابلیت هضم نشاسته می‌شود (۱۲). هم‌چنین این محققان نشان دادند که استفاده از آنزیم‌های زایلاناز و بتاگلوکاناز سبب بهبود ویژگی‌های مایع هضمی در دستگاه گوارش جوجه‌ها شد. به‌نظر می‌رسد کاهش ویسکوزیته مایع هضمی یکی از اصلی‌ترین عوامل بهبود عملکرد طیور باشد. بر اساس نتایج به‌دست آمده از این آزمایش به‌نظر می‌رسد افزودن ماناناز به تنهایی اثری بر عملکرد جوجه‌های گوشتی نداشته‌است. نتایج این آزمایش با یافته‌های Mehri و همکاران، مطابقت داشت. آنها نشان دادند که افزودن بتا ماناناز به جیره جوجه‌های گوشتی، اثر معنی‌داری بر وزن بدن و عملکرد کلی جوجه‌ها نداشت (۲۳). اما در مقابل William و همکاران، نشان دادند که استفاده از ماناناز به تنهایی یا به‌صورت ترکیب با سایر آنزیم‌ها سبب بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی و کاهش نرخ مرگ و میر در آن‌ها شده‌است (۱۱). تنها اختلافی که از مقایسه دو مطالعه به‌نظر می‌رسد بر نتایج اثرگذار باشد استفاده از ترکیب جنس نر و ماده در مطالعه حاضر است. حال آن‌که در مطالعه William و همکاران، جمعیت مورد استفاده فقط شامل جوجه‌های گوشتی نر بودند (۱۱). استفاده از آنزیم سلولاز در این آزمایش سبب بهبود افزایش وزن جوجه‌ها شده‌است. نکته اصلی به‌دست آمده از نتایج این آزمایش این است که هرچه دوز استفاده از آنزیم بالاتر باشد، روند افزایش وزن سریع‌تر و در اواسط دوره شروع شده و تا انتهای دوره ادامه می‌یابد. دوزهای ۲۰۰۰ و ۱۰۰۰ واحد سلولز بر کیلوگرم جیره در این آزمایش با کمی تأخیر نسبت به دوز ۴۰۰۰ واحد سبب افزایش وزن جوجه‌های گوشتی گردید. در مطالعه‌ای که توسط Tsado و همکاران انجام شد، گزارش شده افزودن سلولاز به جیره‌های فابری سبب کاهش ویسکوزیته مایع هضمی شده و در نهایت سبب بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی می‌شوند (۲۴). اما در مقابل Sharmila و همکاران، گزارش کردند که استفاده از سلولاز سبب بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با فیبر بالا نشدند (۱۵). استفاده از آنزیم گلوکز اکسیداز در جیره‌های بر پایه گندم نیز سبب بهبود وزن‌گیری جوجه‌های گوشتی گردید. نتایج آزمایش پیش‌رو نشان داد که دوزهای بالاتر گلوکز اکسیداز سبب بهبود سریع‌تر افزایش وزن بدن نسبت به سایر دوزها می‌شود. هم‌چنین استفاده از آنزیم گلوکز

11. Williams, M.P., Brown, B., Rao, S. and Lee, J.T., 2014. Evaluation of beta-mannanase and nonstarch poly saccharide-degrading enzyme inclusion separately or intermittently in reduced energy diets fed to male broilers on performance parameters and carcass yield. *Journal of Applied Poultry Research*. 23(4): 715-723. doi: 10.3382/JAPR.2014-01008
12. Munyaka, P.M., Nandha, N.K., Kiarie, E., Nyachoti, C.M. and Khafipour, E., 2016. Impact of combined β -glucanase and xylanase enzymes on growth performance, nutrients utilization and gut microbiota in broiler chickens fed corn or wheat-based diets. *Poultry Science*. 95(3): 528-540. doi: 10.3382/ps/pev333
13. Morgan, N.K., Gomes, G.A. and Kim, J.C., 2021. Comparing the efficacy of stimbiotic and a combination of xylanase and beta-glucanase, in broilers fed wheat barley based diets with high or low AME. *Poultry Science*. 100(10): 101383. doi: 10.1016/j.psj.2021.101383
14. Ponte, P.I., Ferreira, L.M., Soares, M.A., Aguiar, M.A., Lemos, J.P., Mendes, I. and Fontes, C.M., 2004. Use of cellulases and xylanases to supplement diets containing alfalfa for broiler chicks: effects on bird performance and skin color. *Journal of applied poultry research*. 13(3): 412-420. <https://doi.org/10.1093/japr/15.2.256>
15. Sharmila, A., Azhar, K., Hezmee, M.N. and Samsudin, A.A., 2014. Effect of xylanase and cellulase supplementation on growth performance, volatile fatty acids and caecal bacteria of broiler chickens fed with palm kernel meal-based diet. *Journal of Animal and Poultry Science*. 3: 19-28.
16. Wu, S., Li, T., Niu, H., Zhu, Y., Liu, Y., Duan, Y., Sun, Q. and Yang, X., 2019. Effects of glucose oxidase on growth performance, gut function, and cecal microbiota of broiler chickens. *Poultry science*. 98(2): 828-841. doi: 10.3382/ps/pey393
17. Rose, S.P., Tucker, L.A., Kettlewell, P.S. and Collier, J.D., 2001. Rapid tests of wheat nutritive value for growing chickens. *Journal of Cereal Science*. 34(2): 181-190.
18. Péron, A., Bastianelli, D., Oury, F.X., Gomez, J. and Carré, B., 2005. Effects of food deprivation and particle size of ground wheat on digestibility of food components in broilers fed on a pelleted diet. *British poultry science*. 46(2): 223-230. doi: 10.1080/00071660500066142
19. Carré, B., Muley, N., Gomez, J., Oury, F.X., Laffitte, E., Guillou, D. and Signoret, C., 2005. Soft wheat instead of hard wheat in pelleted diets results in high starch digestibility in broiler chickens. *British Poultry Science*. 46(1): 66-74. doi: 10.1080/00071660400023847
20. Amerah, A.M., 2015. Interactions between wheat characteristics and feed enzyme supplementation in broiler diets. *Animal Feed Science and Technology*. 199: 1-9. <http://dx.doi.org/10.1016/j.anifeeds.2014.09.012>
21. Giacobbo, F.C., Eyng, C., Nunes, R.V., de Souza, C., Teixeira, L.V., Pilla, R., Suchodolski, J.S. and Bortoluzzi, C., 2021. Different enzymatic associations in diets of broiler chickens formulated with corn dried at various temperatures. *Poultry science*. 100(5): 101013. doi: 10.1016/j.psj.2021.01.035
22. Weurding, R.E., Enting, H. and Verstegen, M.W., 2003. The effect of site of starch digestion on performance of broiler chickens. *Animal Feed Science and Technology*. 110(1-4): 175-184. doi: 10.1016/S0377-8401(03)00219-0
23. Mehri, M., Adibmoradi, M., Samie, A. and Shivazad, M., 2010. Effects of β -mannanase on broiler performance, gut morphology and immune system. *African Journal of biotechnology*. 9(37): 6221-6228.
24. Tsado, D., Ayanwale, B.A., Ijaiya, A.T. and Egwim, E.C., 2019. Effects of cellulase and pectinase hydrolyzed corn-cob-based diets on performance and carcass yield of broiler chickens. *Nigerian Journal of Animal Science*. 21(1): 44-55.
25. Qu, W. and Liu, J., 2021. Effects of Glucose Oxidase Supplementation on the Growth Performance, Antioxidative and Inflammatory Status, Gut Function, and Microbiota Composition of Broilers Fed Moldy Corn. *Frontiers in Physiology*. 12: 646393. doi: 10.3389/fphys.2021.646393

اکسیداز سبب افزایش میزان مصرف خوراک در جوجه‌های گوشتی شد اما تاثیری بر ضریب تبدیل غذایی نداشت. در این راستا گزارش شده است که گلوکز اکسیداز می‌تواند سبب بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه ذرت شود. گلوکز اکسیداز هم در سبب بهبود قابلیت هضم خوراک شده و هم با اثر بر سیستم ایمنی پرندگان سبب بهبود عملکرد جوجه‌ها می‌شود (۲۵). براساس نتایج به دست آمده از این آزمایش استفاده به نظر می‌رسد استفاده از آنزیم‌های زایلاناز، بتا گلوکاناز، سلولاز و گلوکز اکسیداز سبب بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با جیره‌های بر پایه گندم شده است.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از جناب آقای دکتر وحید محلاتی مدیر عامل مجموعه بایولوئیس به خاطر همکاری‌های ارزنده‌ای که در این تحقیق داشتند، تشکر و قدردانی می‌نمایند.

منابع

1. Del Alamo, A.G., Verstegen, M.W., Den Hartog, L.A., De Ayala, P.P. and Villamide, M.J., 2008. Effect of wheat cultivar and enzyme addition to broiler chicken diets on nutrient digestibility, performance, and apparent metabolizable energy content. *Poultry science*. 87(4): 759-767. doi: 10.3382/ps.2007-00437
2. Amerah, A.M., Gilbert, C., Simmins, P.H. and Ravindran, V., 2011. Influence of feed processing on the efficacy of exogenous enzymes in broiler diets. *World's Poultry Science Journal*. 67(1): 29-46. doi: <https://doi.org/10.1017/S0043933911000031>
3. Saki, A.A. and Alipana, A., 2005. Effect of dietary wheat screening diet on broiler performance, intestinal viscosity and ileal protein digestibility. *International Journal of Poultry Science*. 4(1): 16-20. doi: <https://doi.org/10.3923/ijps.2005.16.20>
4. Zhang, L., Xu, J., Lei, L., Jiang, Y., Gao, F. and Zhou, G.H., 2014. Effects of xylanase supplementation on growth performance, nutrient digestibility and non-starch polysaccharide degradation in different sections of the gastrointestinal tract of broilers fed wheat-based diets. *Asian-Australasian journal of animal sciences*. 27(6): 855-861. doi: 10.5713/ajas.2014.14006
5. Ramteke, R., Doneria, R. and Gendley, M.K., 2019. Antinutritional factors in feed and fodder used for Livestock and poultry feeding. *Acta scientific nutritional Health*. 3(5): 39-48.
6. Nadeem, M., Anjum, F.M., Amir, R.M., Khan, M.R., Hussain, S. and Javed, M.S., 2010. An overview of anti nutritional factors in cereal grains with special reference to wheat-A review. *Pakistan Journal of Food Sciences*. 20(1-4): 54-61.
7. Oms, A.D., 2009. Factors affecting wheat nutritional value for broiler chickens. Factors affecting wheat nutritional value for broiler chickens. doi: 10.18174/4262
8. Nguyen, X.H., Nguyen, H.T. and Morgan, N.K., 2021. Dietary soluble non-starch polysaccharide level and xylanase supplementation influence performance, egg quality and nutrient utilization in laying hens fed wheat based diets. *Animal Nutrition*. 7(2): 512-520. doi: 10.1016/j.aninu.2020.05.012
9. Kim, S.M., Patel, M.P., Reddy, S.J. and McGinnis, J., 1976. Effects of different cereal grains in diets for laying hens on production parameters and liver fat content. *Poultry Science*. 55(2): 520-530. doi: 10.3382/ps.0550520
10. Kiarie, E.G., Steelman, S., Martinez, M. and Livingston, K., 2021. Significance of single β -mannanase supplementation on performance and energy utilization in broiler chickens, laying hens, turkeys, sows, and nursery finish pigs: a meta-analysis and systematic review. *Translational Animal Science*. 5(4): txab160. doi: 10.1093/tas/txab160